

Η ΑΓΑΠΗ ΔΙΑ ΜΕΣΟΥ ΤΩΝ ΑΙΩΝΩΝ ΚΑΙ ΤΩΝ ΓΕΝΕΩΝ

TOY ETIEN PE'Y.

ΤΟ ΛΕΞΙΚΟ ΤΩ ΕΡΩΤΟΣ

"Ένα βιβλίο του 'Ετιέν Ρεϋ, που ξεδόθη στο Παρίσι, έπασ σάν βιβλίο στον κόσμο των έρωτευμένων. Είναι γραμμένο στο μορφήν άποφθεγμάτων, με ένα τριών συλλαβών και τείνα ν' έποδίσθη ότι Ιδανικός και λειση άγνότης, δέν άπόχει στον έρωτα. Το βιβλίο αυτό είνε, βέβαια, εμπνευσμένο από τό πνεύμα της εποχής που ζούμε, της εποχής που βλέπει κάθε άνάτορο Ιδανικό, νά άρχιτά και νά σβήνει.

— Κάθε έρωτας, λέει ό Ρεϋ, ως «μόττο» του βιβλίου του, και αυτός άκόμη ό άγνότορος, προέχεται από τας αισθήσεις !»

Τό βιβλίο αυτό είνε φιλοσοφικό, είνε δέ κατά τούτο σπουδαίο, ότι περιονέλεξε όλες τις γνώμες περί έρωτος, τις σκέψεις, θεωρίες, άφορισμούς, χαρακτηρισμούς και τας συνηθείας όλων των έποχών, των θρησκείων, όλων των γενεών και όλων των αιώνων και όλων των σοφών του κόσμου.

Από της άπόφως αυτής, τό βιβλίο τούτο, έργον πολυτιμούς μελέτης και έρεύνης, είνε σωστό άπόκτημα.

"Η γυναίκα κυβερνάται, άρχίζει ό Ρεϋ, από μυστηριώδη ένστικτα, αισιάνεται κάποτε την άνάγκη του έρωτος, και άγαπά τόν πρώτο άνδρα που βλέπει.

"Ετσι ή τύχη βοηθάει ώστε νά έπωφεληθώ από αυτήν ένας βλάκας όσον κ' ένας έξυπνος.

"Αλλά ή γυναίκα δέν εύθύνεται για την έκλογή της και ό άνδραπος που διάλεξε, δέν πρέπει νά καυχάται γι' αυτό.

Γελείται άν νομίζη ότι ή νίκη του αυτή, όφείλεται στην άξια του. "Απλώς βρέθηκε πρόχειρος στη στιγμή της κρίσεως.

Αυτό είνε τό πάν.

Και πρώτα πρώτα άς δούμε :

Τί είνε γυναίκα ;

"Ενας όρισμός λέει ότι «γυναίκα είνε ένα χαλασμένο έκχερμές, που είνε άνάγκη πάντα νά επιδιορθώνεται»

"Έννοείται ότι τόν όρισμό αυτόν δέν τόν παραδέχονται όλοι... Θυμώμαι ότι έδιάβασα μία φορά ένα 'Ιταλό, που άρχιζε έτσι ένα έπαινετικό άνάγνωσμα για τή γυναίκα :

"Ό γυναίκα, μονάχα ένα φερό παγωνιού, βουτηγμένο στα γλυκά χρώματα της 'Ιριδος, θά ή το άξιο νά ψάλλη της άμαρτίες σου.

"Εν τούτοις όμως ή λαϊκή λογοτεχνία, για νά χαρακτηρίσουμε έτσι τό πνεύμα του λαού, δίνει μάλλον καταδικαστική ψήφο στις κόρες της Έβας.

Σ' ένα λαϊκό «Καζαμία», του περασμένου αιώνα, έγγράφοντο τά έξής κατ' έρωταπόκρισι :

- Τί είνε πιό άλαφρό άπ' τό φτερό ;
- 'Η σκόνη.
- Και τί της σκόνης άλαφρότερο ;
- 'Ό άέρας.
- Και πιό πιό άλαφρό κί' άπ' τόν άέρα ;
- 'Η γυναίκα
- Και της γυναίκας άλαφρότερο ;
- Τό... Τίποτε !...

Αυτό μάς θυμίζει τό περίφημο έκείνο του Ριγκολέττου:

La donna è mobile
(Φτερό στον άνεμο)
qual piuma al vento
(γυναίκα μοιάζει)
Muta d'accento e di pensiero.
(έκφρασι άλλαζει σκέψι και βλεμμα).

"Ό Χριστός κατεδίκασε τά θήλεα ως γυναίκες και τά συγχώρεσε ως άμαρτωλές.

"Ό Μωάμεθ έλεγε :

— Στη γή άπάνω δυό πράγματα άγαπά, τις γυναίκες και τά άρώματα !

"Η άλήθεια είνε ότι ό Μωάμεθ άγαπούσε της γυναίκες και έξω από την γή άφού της έκαμε αιθέριες, με χρυσά ξανθά μαλλιά και όρατα μάτια γαλα ά, τις μετωνόμασε Οθρι και τις έβαλε στον Παράδεισο του, τόν όραιότερο των Παράδεισων.

"Εν τούτοις οι πιστοί του, δέν φαίνεται νά συμφωνούν έντελώς, με την γνώμη του Προφήτη των. "Ένα ρητό άραβικό λέει :

— "Ενας άνδρας έχει τόσο περισσότερο δικαίωμα νά χτυπή την γυναίκα του, όσο μεγαλειότερη είνε ή πρόκτα που

δίνει στον πεθερό του !

"Η άραβική αυτή παροιμία, εφαρμόζεται πολύ συχνά και στην Έυρώπη, αλλά φυσικά αντίστροφα, άφού έδώ είνε ή γυναίκες που δίνουν προκτα στους άνδρες.

Οί μεγάλοι ποιητάι έχάιδεσαν πολύ, πάρα πολύ τά θηλυκά :

"Ό Βίκτωρ Ουγκώ ψάλλει :

Τί είνε τέλος ή γυναίκα ;
Πολύ σάκρα, λίγη ψυχή
Παράδεισος μισοανοιγμένος,
Μάσκα, όνειρο, μύθος
Διαβαλλέμενο Βουτεβίλ
που έφτιασαν ό άνδρας.

"Ακούστε τώρα και μία 'Ισπανική παροιμία :

Τά κορτάια είνε από χρυσάφι !
"Η παντρευμένες από άσημι !
"Ι' ή χήρες από χάλκινα !
Κ' ή γοηδίες από τενεκέ !

"Ενας παλιός Μεξικανός, για ν' άλατίσουμε τό κείμενό μας, παίρνοντας σκέψεις και γνώμες από όλα τά μέρη του κόσμου, έλετε τά έξής :

- "Από τό πρώτο, ως τά δέκα χιρόνια ή γυναίκα είνε κολλύβριο.
- "Από τά δέκα ως τά δεκαπέντε, χειλόδι.
- "Από τά δεκαπέντε ως τά είκοσι, παραδεισίο πτηνόν.
- "Από τά είκοσι πέντε ως τά τριάντα, περιστέρι.
- "Από τά τριάντα ως τά σαράντα, παπαγάλος.
- "Από τά σαράντα ως τά πενήντα, κουκουβάγια.
- "Από τά πενήντα ως τά έξήντα, κουρούνα.
- "Από έκεί και πάρα ούτε πολυ είνε, 'ούτε... γυναίκα !

Τίποτε !

"Ό σοφός Σολομών έλεπε

— Για μία έλευθέρου γυναίκα φτάνει κανείς στο σημείο νά έχη και την άνάγκη άκόμη του ψωμού.

"Ό Μολιέρος άπεφάνθη ότι ή γυναίκες είνε χειρότερες από τόν Διάβολο !

"Ας ίδουμε όμως και από την άνάποδη :

"Ό ίδιος ό Σολομών έλετε :

— "Εκείνος που βοήκε την άληθινή γυναίκα βοήκε αυτό τό άγαθό, την ίδια θεία χάρι.

Κ' άκόμη :

- "Η άνόρετη γυναίκα είνε δνώτερη από κάθε θησαυρό.
- "Ό Άιδερό :
- "Η γυναίκα είνε ή πρώτη κατοικία του άνθρώπου.
- "Ό Σταντάλ :
- "Η γυναίκα είνε θελκτικό μουσικό όργανο, του οποίου ή άγάπη είνε τό δοξάρι και ό άνδρας είν' ό καλλιτέχνης.

Τέ όνομα της γυναίκας σ' όλες τις γλώσσες είνε :

Έλληνικά :	«γυνή».	Ιταλικά	«Donna»
Γαλλικά	«Femme»	Ισπανικά	«Muger»
Πορτογαλικά	«Mulher»	Άγγλικά	«Woman»
Γερμανικά	«Weib»	Άραβικά	«'Ιμράα»
Έβραϊκά	«'Ισά»	Άρμενικά	«Γκι»
Κινέζικα	«Νιού»	Δανικά	«Κουίντε»
Όλλαντέζικα	«Vrouw wif»	Νορρηγικά	«Γκίνδε»
Περσικά	«Zen»	Πολωνικά	«Κοβιέτα»
Ρούσικα	«Ζένονα»	Σουηδικά	«Vif»
Τουρκικά	«Καρι»	Βουλγαρικά	«Ζενά»
Άλβανικά	«Γκρόκα».		

Και στην δημώδη έλληνική :

— «'Η γυναίκα μου με τό... συμπαθείο».

"Ας έλθουμε τώρα στον γάμο και την εξέλιξη του, πριν μπούμε στον έρωτα :

Στις πρώτες εποχές της άνθρωπότητος, ένας άνδρας έπερνε μία γυναίκα, την έφερνε στην σκηνή του ή στην σπηλιά του, και έπερνε υπόσχεσι από αυτή νά τόν βοηθήση ν' άναδρέψουνε τά παιδιά του.

Στους πρώτους χρόνους των Ρωμαίων, ένας άνδρας και μία γυναίκα ζούσανε μαζί, χωρίς νόμιμο σύνδεσμο, και έπειτα ή συνήθεια τούς συνέδεε στενάτα. ('Ακολουθίτε)

